

Η ΦΥΣΙΣ
ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ   ΕΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ   ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' - ΤΟΜΟΣ ΙΑ' - ΕΤΟΣ 21   ΔΙΕΥΘ. ΕΚΔΟΤΗΣ : ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ
Συνδρομή Έσωτερικου δρ. 16   ΓΡΑΦΕΙΑ : Όδου Σωκράτους αρ. 2
Συνδρομή Έξωτερικου φρ. 20   Καί όδου Κοραΐ αριθ 5

Η "ΦΥΣΙΣ", ΕΥΧΕΤΑΙ ΑΙΣΙΟΝ ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ ΤΟΙΣ ΕΑΥΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙΣ

ΤΟ ΕΤΟΣ 1911 ΚΑΙ ΑΙ ΠΡΟΡΡΗΣΕΙΣ ΜΑΣ

Εἰς τὸ τεύχος τῆς 1ης Ἰανουαρίου παρελθόντος ἔτους ἐδημοσιεύσαμεν τὰς προρρήσεις τῆς γνωστῆς μάντιδος de Thèbes διὰ τὸ ἔτος 1910, μὲ τὴν παρατήρησιν, ὅτι αὐταὶ κατὰ τὸ πλείστον οὔσαι ἀόριστοι, διλημματικαὶ καὶ ἐπαμφω-τερίζουσαι, οὐδὲν τὸ σαφὲς καὶ δυνάμενον νὰ ληφθῆ ὑπὸ σοβαρὰν ἐποψιν ἦτο δυνατόν, ὡς μὴ καθορίζουσαι τὰ σπουδαῖα γεγονότα, ἅ-τινα ἤθελον ἐξελιχθῆ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, καθόσον εἶνε ἀναντίρρητον, ὅτι καθ' ἕκαστον ἔτος συμβαίνουν πολλὰ ἔκτακτα καὶ ἀπρόοπτα ἀπὸ τὴν ὑφήλιόν μας ἠναγκαζόμεθα δὲν ἀναγράψω-μεν θετικώτερα τοιαῦτα ἐν τῇ «Φύσει», ὅπως ἀποδείξωμεν ὅτι κατέχομεν ἐπίσης καὶ ἐν μείζονι ἴσως ἐτι βαθμῶ τὴν ἰδιάζουσαν ταύτην διορατι-κότητα, τοῦ προβλέπειν δηλονότι κάπως σαφέ-στερον τὰ συμβησόμενα. Καὶ τὸ ἀπεδείξαμεν, προειπόντες τ' ἀκόλουθα, ἅτινα δὲν ἀναφέρονται ἐν ταῖς προρρήσεσι τῆς πεφημισμένης μάντιδος καὶ αἴτινα, ὡς εἰκὸς ἐπηλήθευσαι.

Προεῖπομεν αὐτολεξεῖ ἐν τῷ τεύχει τῆς «Φύ-σεως» τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1910 τὰ ἑξῆς :

1) Ὁ ἐρχόμενος κομήτης θὰ τρομάξῃ τὸν κο-σμον καὶ θὰ γίνῃ πολλάκις λόγος περὶ αὐτοῦ. Πολλὰ δὲ γεγονότα σπουδαῖα φυσιολογικά θὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἐπίδρασις αὐτοῦ.

Ἐπιτυχία πλήρης, καθόσον καὶ ὁ κομήτης ἐτρόμαξε τὸν κόσμον καὶ περὶ τῶν συνεπειῶν του ἔγραψε πολλὰ ὁ Εὐρ. Τύπος.

2) Ἡ πολιτικὴ τῶν πλείστων Κρατῶν ἔσε-ται παραχώδης, ἐγωιστικὴ καὶ σκανδαλώδης καὶ θὰ καταλήξῃ εἰς μεταλλαγὴν μεγάλων ἀνδρῶν. Εἰς βασιλεὺς θ' ἀλλοφρονήσῃ.

Ἐπιτυχία πλήρης ἐπίσης. 3) Εἰς αὐτοκράτωρ θ' ἀπέλθῃ τοῦ ἐνεργοῦ βασιλείου του καὶ ἕτερος ἡγεμὼν θ' ἀνατραπῆ.

Βλέπε γεγονότα Τουρκίας καὶ Πορτογαλίας.

4) Ἡ ἀρχὴ τοῦ ἔτους θὰ συνοδευθῆ μὲ φυ-σιολογικὰς αἰτίας, ψύχη, βροχάς, πλημμύρας, θυέλλας καὶ δυστυχήματα.

Πλήρης επιτυχία. Πλημύρα Παρισίων κτλ.
5) Το τέλος αὐτοῦ ἔσεται ξηρὸν καὶ μέχρις ἀνομβρίας ἐπιζήμιον. Κατὰ τὸ τέλος θὰ ἔχομεν δύο μεγάλας κηδείας.

Ὅντως ἡ βροχὴ ἐφέτος ἐβράδυνε καὶ ἐξημίωσε. Κηδεία Ἐδουάρδου καὶ Βασιλέως Βελγίου. Ἀνακρίβεια μόνον φαίνεται εἰς τὴν ἐποχὴν αὐτῶν.

6) Τὸ θέρος ἔσεται δροσερόν. Τὸ πτητικὸν βασιλεῖον θέλει λάβει τοιαύτην ἀνάπτυξιν τότε, ὥστε θὰ φέρῃ ἐπιδημίαν εἰς τινὰ χώραν.

Ἡ ἀκρίς κτλ.

7) Αἱ ἠφαιστειολογικαὶ ταραχαὶ ἔσονται ἀδύνατοι. Μόνον δὲ ἐκ τινος ἠφαιστείου κοιμωμένου ἀπὸ 320 ἐτῶν θὰ ἔχωμεν σοβαρὰς ἀνησυχίας. Μέγα δὲ τι ὑποχθόνιον φρέαρ ἐξαμίση δηλητηριώδεις ἀτμούς καὶ θὰ φοβήσῃ τοὺς καταγινομένους εἰς τὰς γεωλογικὰς καὶ μεταλλευτικὰς ἐργασίας. Χημικαὶ ἀνακαλύψεις πολλαί.

Ἐπιτυχία πλήρης Ἡφαίστιον ΑἼτνα. Ἄνοιγμα μὲ ἀτμούς κλ. εἰς τὸ Τουρκεστάν Ἡ χημεία ὄντως προώδυσεν. Ψευδεῖς ἀδιόργαντοι καὶ ράδιον.

8) Τρεῖς νεοὶ ἐφευρέται θ' ἀνακαλύψωσι τρία σπουδαῖα ἀντικείμενα, ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς πτήσεως, τῆς μεταδόσεως τῆς σκέψεως καὶ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ αἰθέρος ἐξ ἀποστάσεως τοῦ ἠλεκτρισμοῦ καὶ μαγνήτου.

Καὶ ἐδῶ ἐπιτυχία. Ὅρα πρόσδοον ἀεροπλάνου, τηλεγράφου Μαρκόνι καὶ νεώτερα πειράματα πνευματισμοῦ.

9) Αἱ ἱατρικαὶ πρόοδοι θὰ παλινδρομήσωσι καὶ θὰ σημειώσωσιν ἀποτυχίας, διότι οἱ καταγινομένοι ἐξέφυγον τῆς ἀληθοῦς ἐρεύνης, καταγινομένοι εἰς ἔδαφος πλάνης καὶ ἀπάτης.

Καὶ ἐδῶ ἐπιτυχία. Πάσαι αἱ ἀνακαλύψεις κατὰ τῆς φθίσεως, χολέρας, κλ. ὡς καὶ αὐτὴ τοῦ 1866 μὴ δὲν ἐλέγχονται ἤδη ἔωλοι. Ἡ δὲ παθολογικὴ ἱατρικὴ οὐδὲ βῆμα ἐπροχώρησεν.

10) Αἱ ἀόρατοι δυνάμεις θὰ γίνωσι κατὰ τὸ 1910 ἀντικείμενον σπουδαίου ἐνδιαφέροντος.

Καὶ ὁμοίως αὐταὶ μεγάλως ἀπησχόλησαν ἐφέτος τοὺς φυσιοδίφας.

11) Ἐν τινὶ μεγάλῳ κράτει θὰ ἐκπάσῃ ἐσωτερικὸς ἀναβρασμὸς, ὅστις θὰ ἐπιφέρει αἱματοχυσίαν.

Ὅρα ἐσχάτως γεγονότα Ρωσσίας.

12) Τὰ μικρὰ ἐν γένει Κρατῆ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο θὰ κινήσῃ πολὺ, ἀλλὰ θὰ σιγήσωσι πρὸ τοῦ χειμῶτος.

Ἀληθέστατον, ὡς συνέβη. Βαλκανικὰ κτλ.

13) Ἡ Ἀφρικὴ καὶ ἡ Μικρὰ Ἀσία θὰ γεννήσωσι ζωνρὰ ζστήματα δι' ἐνδιαφερούσας Δυνάμεις Ἡ δὲ λεκάνη τῆς Μεσογείου θὰ προκαλέσῃ ζωνρὰς κωδόνους κατὰ τὸ 1910.

Ἐπιτυχία πλήρης—Ζητήματα Περσίας καὶ Εὐφράτου, Ἀγγλίας καὶ Γερμανίας καὶ οἱ κίνδυνοι ἐκ τῆς Κρήτης.

Ὡς καθαρῶς ἐμφαίνεται λοιπὸν ἐκ τῶν ἀνωθι ἢ πρόρρησις τῶν σπουδαίων αὐτῶν γεγονότων δὲν περιείχετο εἰς τὰς προρρήσεις τῆς κυρίας de Thébes, ἐπομένως ταῦτα ἀποτελοῦσι πλήρη ἐπιτυχίαν τῶν ἡμετέρων προρρήσεων, ἐξ οὗ ἐνθαρρυνόμενοι προβαίνομεν εἰς τὴν δημοσίευσιν τῶν τοῦ 1911.

Καὶ τὸ ἔτος 1911 δὲν θὰ ὑστερήσῃ εἰς τὴν ἀνάκνυξιν γεγονότων, ἅτινα ὁ ἀνθρώπος δὲν δύναται νὰ προῖδῃ, ὅτι θὰ τῷ συμβῶσιν γεγονότων, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπορροῦντων ἐκ τῆς φυσικῆς συνεχοῦς ἐξελίξεως τῶν τε στοιχείων τῆς φύσεως καὶ τῶν κοινωνικῶν συνθηκῶν ὑφ' ἃς ζῶμεν ὡς καὶ τῶν ἀτομικῶν μας παθῶν καὶ ἐνεργειῶν καθόσον δὲν παραδεχόμεθα, ὅτι εἶναι ποτὲ δυνατόν ταῦτα ν' ἀπορρέωσιν ἐξ ἀστρολογικῶν, ἡλιακῶν ἢ καὶ σεληνιακῶν ἐπιρροῶν καὶ ἐπιδράσεων, ὡς μία καλὴ ἐσοδεία ἢ κακὴ ἐκ τῆς ἐπιδράσεως τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων ἢ τοῦ πολλοῦ ἢ ὀλίγου φωτὸς τῆς Σελήνης ἐν ὥρᾳ νυκτός. Οἱ ἀστέρες, ὁ Ἡλιος καὶ ἡ σελήνη οὐδεμίαν δύνανται νὰ ἔχωσιν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν σιδηρ. τῆς Βαγδάτης, τῆς διαφωνίας μεταξὺ Ἀγγλῶν καὶ Γερμανῶν, ἀλλ' οὔτε καὶ ἐπὶ τῆς γεννήσεως καὶ τοῦ θανάτου τῶν μεγάλων ἀνδρῶν, ὡς πολλοὶ, σπουδαιολογούντες διὰ τῆς σπουδῆς τάχα τῶν ἀστέρων, ἐνασμενίζονται νὰ πιστεύωσι, καθόσον τότε θὰ ἠδύνατο νὰ μᾶς εἴπωσιν οἱ καταγινομένοι οὗτοι εἰς τὴν ἀστρολογίαν κατὰ ποίας ὥρας καὶ στιγμῆς πρέπει νὰ γεννώμεθα καὶ νὰ ἐκτιθέμεθα εἰς τὴν ἐπιδράσιν τῶν οὐρανίων σωματίων, διὰ τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην αἰτίαν κτλ.

Διὰ τὸ ἔτος 1911 ἡμεῖς προβλέπομεν, ὅτι: — Ἡ ἀτολμία καὶ ὁ φόβος τοῦ λήξαντος ἔτους θὰ μετατραπῇ κατὰ τὸ ἐνεστὸς 1911 εἰς τόλμην καὶ γενναϊότητα καὶ αἱ ὑποστοιθορίζουσαι ἀντιζηλῖαι θὰ ἐκσπάσωσι πρὸς ὠφέλειαν τινῶν καὶ βλάβην τῶν ἄλλων. Ἀγγλία καὶ Γερμανία, ἐν πρώτοις, θ' ἀναγκασθῶν νὰ διαλαλήσωσιν, ἐν συνεντεύξει τῶν ἡγεμόνων αὐτῶν, ἐκδηλοῦσαι τὰς θελήσεις καὶ βλέψεις των μεθ' ὧν θὰ κροτήσῃ τὸ τηλεβόλον. Θὰ ἐπακολουθήσῃ Εὐρωπαϊκὸν Συμβῆριον πρὸς καταπαυσιν τῆς αἱματοχυσίας καὶ ὁ χάρτης τῆς Εὐρώπης, Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς θὰ μεταβληθῇ Ἡ Ρωσσία θὰ καρπωθῇ ὄφελον ἐκ τῆς ἐγγύς Ἀνατολῆς καὶ τοῦτο θὰ ἐπιφέρει εἴτα ἀγγλο-ρωσσο-ιαπωνικὴν συμφωνίαν.

— Δυστυχῶς καὶ ἐφέτος θὰ θρηνήσωμεν θανάτους μεγάλων, αὐτοκράτορες δύο θὰ ἐκλείψωσιν τῆς γῆς καὶ εἰς βασιλεὺς θ' ἀναγκασθῇ νὰ παραιτηθῇ τοῦ βασιλείου του. Δι' ἄλλον δὲ τινα θὰ γίνῃ τὴν αἱματοχυσίαν, ὥστε θὰ ἐπέμβῃ ἐνεργῶς μεγάλη τις Δύναμις ἀμεσώτερον ἐνδιαφερομένη.

— Τὸ ἀερόπλανον τελειοποιηθήσεται ὑπὸ νέον ἐφευρέτου καὶ ἀσφαλῶς ἡ ἀεροπλοία κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο θὰ ἐγκαινιάσῃ τὰ μεταξὺ πόλεων καὶ κρατῶν ἐναέρια ταξείδια

— Δύο ἡγεμόνες θὰ ἐγκαινιάσωσι δι' ἄλλη λοεπισκέψεως τὰ ταξείδια ταῦτα καὶ ὅλη ἡ ὑφήλιος θὰ κροτή ἐξ ἐνθουσιασμοῦ.

— Φυσιολογικὰ φαινόμενα καὶ ἀπευκταῖα γεγονότα ἐφέτος ἔσονται ἀσήμαντα καὶ ἄνευ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος.

— Τὸ θέρος ἔσεται πολὺ θαλπερὸν μὲ σεισμους συνήθεις. Τὰ θερινὰ κέντρα καὶ λουτρά θὰ ἔχουν ἐφέτος μεγάλην συρροὴν κόσμου γενικῶς μὲ ἐπισκέψεις καὶ ἡγεμόνων.

— Αἱ ἐσοδεῖαι φυσικῶς παντοῦ ἔσονται εὐχάριστοι, δηλαδὴ μεγάλοι μὲ ὑψωμένας τιμὰς. Ὁ δὲ βάμβαξ τῆς Αἰγύπτου σχετικῶς μὲ τὴν ἐσοδεῖαν καὶ τὰς τιμὰς τῆς Ἀμερικῆς θὰ εἶναι καθ' ὅλα ἐξαιρετος εἰς ποιότητα καὶ εἰς τιμὴν. Οἱ δημητριακοὶ καρποί, ἐπίσης, Ρωσσίας, Ρουμανίας καὶ Βουλγαρίας καὶ πολλοὶ καὶ καλοὶ ἔσονται. Τὸ ἐμπόριον ἐν γένει παντοῦ ἴκανο ποιηθήσεται.

— Ἐν ναύγειον ὑπερωκεανείου μὲ ἀπώλειαν ἀνδρῶν θὰ συγκινήσῃ τὸν κόσμον.

— Τὰ θέατρα θὰ ἐργασθῶν ἐκτάκτως καλῶς.

— Ἡ Ἑλλάς ἱκανοποιηθήσεται ἐφέτος πολυλαχῶς, ἀλλὰ θὰ δοκιμάσῃ σοβαρὰς συγκινήσεις.

ΤΑ ΑΣΚΛΗΠΕΙΑ ΕΝ ΤΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΙ ΚΑΙ Η ΔΙ' ΥΠΝΩΤΙΣΜΟΥ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Κατὰ τὸν Ἀριστοφάνην ἐν τῷ Πλούτῳ, γράφοντα περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐγκοιμήσεως καὶ τῆς θείας ἐκδηλώσεως, τὸν ἱερέα τοῦτον οὐδεὶς ποτε ἠδυνήθη νὰ ἴδῃ. Κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐγκοιμήσεως τοῦ ἱκέτου, λέγει ὁ Ἀριστοφάνης, ὁ πρωθιερεὺς ἀνήρχετο ἐκ τῆς βαθείας κρύπτης τοῦ πομπωδῶς, ὡς νὰ ἦτο αὐτὸς οὗτος ὁ Ἀσκληπιός, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν μεγαλοπρεπῶν αὐτοῦ ὄψεων καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὑπὸ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ, τῆς Πανακείας καὶ Ὑγείας καὶ ὑπὸ τῶν Πυρροφρονῶν παιδῶν.

Τινές, ἰδίως οἱ ἀπιστοῦντες πρὸς τὴν θείαν μεσολάβησιν ἰσχυρίζονται, ὅτι τὸν ἱερέα τοῦτον οὐδεὶς ἐκ τῶν πασχόντων ἠδυνήθη νὰ ἴδῃ πρότερον· ὅτι αὐτὸς ὅμως ἐγνώριζεν ἤδη κἀλλιστα τὴν τε νόσον καὶ τὴν γενομένην ὑπὸ τῶν βοηθῶν αὐτοῦ διάγνωσιν τοῦ ὑπὸ δοκιμασίαν διατελοῦντος καὶ πάσχοντος ἱκέτου καὶ ὅτι κύπτων πλησίον τοῦ ὄτους καὶ εἰς βαθὺν λήθαργον ἐδουλοκόμενον, διὰ βροντιῶδους φωνῆς ἐν τῷ βαθεῖ ἐκείνῳ σκάτει τῆς νυκτὸς καὶ ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἀκατανοήτου μυστηρίου μετέδιδεν αὐτῷ διὰ συμβολικῶν καὶ μεμετρημένων λέξεων τὴν συνταγὴν τῆς θεραπείας του. Ἦν ὁ ἐν ἐγκοιμῇσιν ἢ μᾶλλον ἐν ὑπνωτισμῷ, ὡς λέγομεν τὴν σήμερον ἐπανελάμβανεν μετὰ τὴν ἀφύπνισίν του, μετὰ πεποιθήσεως, ὅτι τὰ ἴκουσεν παρὰ τοῦ θεοῦ.

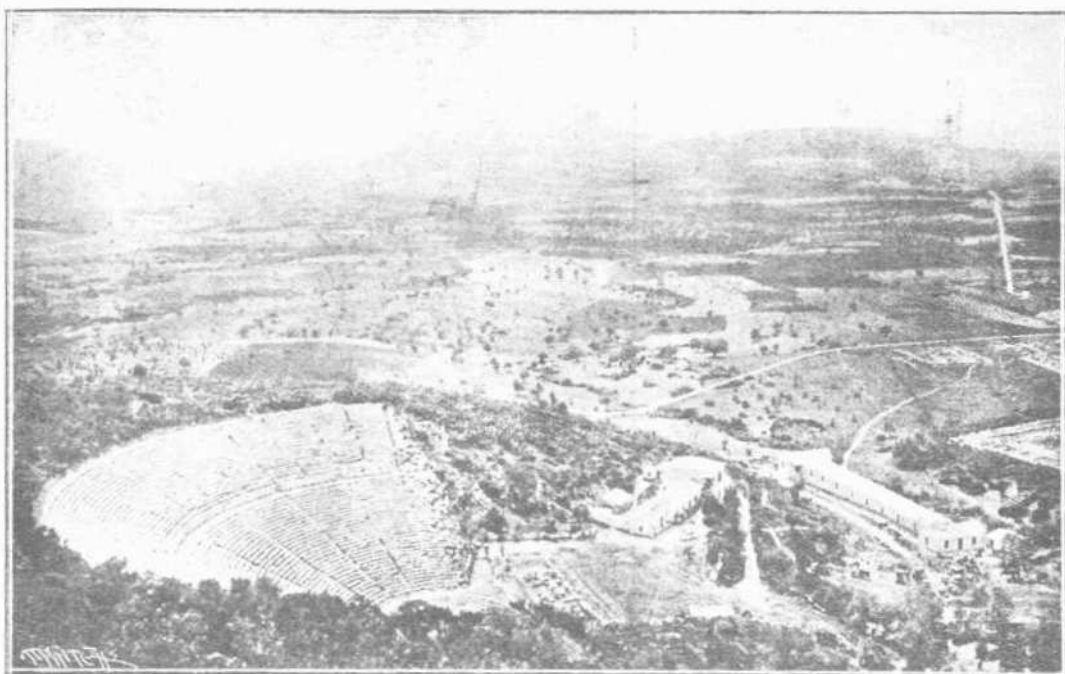
Προσθέτοισι μάλιστα, ὅτι ὁ κοιμώμενος καὶ ἐν δοκιμασίᾳ οὕτω διατελῶν, ὁσάκις ἐξύπνα πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἱεροτελεστίας ταύτης, ὡς ἐλέγετο τότε αὐτῇ, διέκρινεν ἐν τῷ σκιάφωτι τῆς ἱερᾶς κρύπτης τοὺς σπινθηροβολοῦντας ὀφθαλμούς τῶν δρακόντων καὶ ἔχων ἔτι ἐν-

αὐτὰ εἰς τὰ ὄτα αὐτοῦ τὰ ἱερὰ τοῦ θεοῦ ῥήματα, ἔβλεπε τοῦτον ἀπερχόμενον ἡρέμα, ὡς διαλυομένην βαθμηδὸν ὄπτασίαν τὴν δ' ἐπαύριον ἔμενον εἰς τὴν μνήμην αὐτοῦ ὡς ζωηρότατον ὄνειρον χαρᾶς καὶ ἐλπίδος καὶ τὰ ἐπανελάμβανε μετὰ περισσοτέρας φαντασίας εἰς τοὺς περὶ αὐτόν.

Ταῦτα δυνατόν νὰ ἦνε εὐκόλον νὰ λέγωνται, ἀλλὰ πολὺ δύσκολον νὰ διατυπῶνται καὶ πιστοποιῶνται καὶ δι' αὐτὸ πάντες ὅσοι ἔγραψαν περὶ Ἀσκληπιείων καὶ τῆς λειτουργίας αὐτῶν, μολοντοῦ ἀπιστοῦντες καὶ ἀμφιβάλλοντες ἀπεισιώπησαν ἢ ἀπλῶς τὰ περιέγραψαν ἐπαναλαμβάνοντες τὰς ἀρχαίας ἐγκύρους σωζομένας περιγραφὰς ἢ εἰρωνεύθησαν τῆς μυστικῆς ταύτης καὶ ἱερᾶς ἐπικοινωνίας, οὐδεὶς ὅμως μετὰ τόλμης καὶ πεποιθήσεως ὡς ἠθέλομεν καὶ ὡς θ' ἀπῆται πᾶσα εἰλικρινὴς καὶ εὐτολμος πρᾶξις, ἀνῆρσεν. ἀπέκρουσεν ἢ ἀνέτριψε τὰς δοξασίας καὶ ἱστορίας ταύτας παραδόσεις.

Τὰ ἀρχαῖα Ἀσκληπιεῖα ἦσαν ἐπίσημα, ἐξαιρετικὰ καὶ πεφημισμένα λειτουργοῦντα ἐν πάσῃ ἐλευθερίᾳ καὶ ἀκριβεῖς τιμώμενα καὶ σεβόμενα ἐπὶ ἑκατονταετηρίδας καὶ χιλιετηρίδας, παρεῖχον πολυτίμους ἐκδουλεύσεις μεγάλας καὶ μικρὰς, οὐδέποτε δώσαντα ἀφορμὴν νὰ χαρακτηρίσωσιν αὐτὰ ἐπὶ ἀπάτῃ ἢ φενάκῃ ἀπορίας δὲ ἄξιον πῶς τὰ τοιαῦτα ἰδρύματα δὲν ἐξητάσθησαν ἐν ἀρμοδίως καὶ καταλλήλως καὶ ὁμοιοτρόπως μετὰ τόλμης καὶ ἐπιστημονικοῦ κήρους παρὰ τῶν σοφῶν, ἰδία τὸ ἀφορῶν εἰς τὰς μετὰ τῶν θεῶν σχέσεις των ἢ ν' ἀποδείξωσιν οἱ ἀντιφρονοῦντες, ὅτι οὐδὲν τὸ ὑπερφυσικὸν ἐνεῖχεν ἢ μυστικὴ ἱεροτελεστία αὐτῶν καὶ οὐδαμῶς μετεῖχον αἱ θείαι ἐκδηλώσεις. Ἄλλ' εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι

Η θαυμασία θέσις τῶν Ἀσκληπιείων τῆς Ἐπιδαύρου.

οὐδέποτε θὰ τολμήσωσι τοῦτο, διότι ἠλλεῖπει αὐτοῖς καὶ τὸ κύρος τῆς ἀθθεντίας καὶ αἱ ἀπαιτούμεναι γνώσεις.

Τὰ Ἀσκληπιεῖα, τὰ Μαντεῖα, τὰ ἑλάσσονα καὶ μείζονα Ἐλευσίνια μυστήρια ἐνεῖχον σὺν τῷ μυστηριῶδει καὶ τὸ πραγματικόν, εἰς τὴν παραδοχὴν δὲ τούτου ἀγόμεθα ἐξ αὐτῆς τῆς ἱστορίας τοῦ πνευματισμοῦ καὶ ὑπνωτισμοῦ, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐξασκήσεως αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῶν ἡμερῶν μας. Τὰ ποικίλα σχετικὰ φαινόμενα κατὰ διαφόρους καιροὺς, τὰ σύγχρονα πειράματα ἐν Ἰταλίᾳ, Γαλλίᾳ, Ἀμερικῇ κτλ. παρὰ τῶν ἐπιστημόνων, πείθουσιν ἡμᾶς, ὅτι ὑπάρχει θετικότης μεσολαμβάνσεως θείας ἰδιότητος ἐν προκαλουμέναις περιστάσεσι ἔστιν ὅτι δὲ καὶ πρόθυμος συμμετοχῆ των εἰς τὰ ἀνθρώπινα.

Τὸ ζήτημα ἤδη τοῦτο καθίσταται σαφές καὶ ὀρισμένον. Δηλαδή ὑπάρχει πνευματικὴ υπερέκδοσις ὑπόστασις ἢ οὐ; καὶ ἂν ὑπάρχη δύναται νὰ ἐκδηλώσῃ δύναμιν καὶ θέλησιν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων;

Πολλοὶ λοχρρίζονται, ἰδίως οἱ ὀλισθαί, ὅτι ἐκτὸς τῆς φυσικῆς ὀρατῆς δυνάμεως, οὐδεμίαν ὑπερφυσικὴν δύναμιν ἰδίως πνευματικὴν ὑπάρχει, ἔτιροὶ ὅτι καὶ ἂν ὑπάρχη, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐρχεται εἰς συνάφειαν μετὰ τῶν ἀνθρώπων καὶ οἱ ἄλλοι ὅτι κάλλιστα ὑπάρχει καὶ φέρουν ὡς παράδειγμα ἄπειρα σχετικὰ φαινόμενα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου μέχρι σήμερον.

Ἐπιμεθε ὑπὲρ τούτων.

Χωρὶς ν' ἀνατρέξωμεν εἰς παλαιὰ τοιαῦτα

παραδείγματα καὶ φαινόμενα ἐρχόμεθα κατ' ἐπιθεῖαν εἰς τὰ σύγχρονα γεγονότα. Πανταχόθεν μᾶς ἀγγέλλεται ἐξ ἀθθεντικῶν ἰδίως πηγῶν, ὅτι διὰ τοῦ πνευματισμοῦ καὶ ὑπνωτισμοῦ κατορθοῦνται συνευνόησις μετὰ πνευμάτων καὶ δὴ μετὰ ὀρισμένων προὑπαρξάντων ἐν τῇ γῆ μας ἀνθρώπων, ὅτι ἐμφανίσεις αὐτῶν πολλάκις διενεργοῦνται καὶ δι' ἐνοσηματώσεως κοὶ ὀμιλῶν μετ' αὐτῶν δύναται ἐνκόλως νὰ ἐπιτευχθῶν. Ὅτι ἐπίσης χειραφίαι καὶ ἐπαφαὶ ἡμῶν μετ' αὐτῶν γινόμεναι πολλάκις, ἀπέδειξαν τὴν πραγματικὴν ὀλοποίησιν τῶν πνευμάτων καὶ δι' ἀνὴρ ἢ γυνὴ πιεσζόμενοι εἰς ὑπνωσιν κατ' ἐπίδρασιν καὶ κατὰ θέλησιν ἑτέρου ἀτόμου ἐπιβάλλοντος, ἐκτελοῦσι διάφορα περίεργα φαινόμενα ἐνῶ δὲν ἀισθάνονται ἢτοι γράφοισι καὶ ὀμιλοῦσι εἰς γλώσσας, ὡς ἀγνοοῦσι. Ζωγραφίζουσι κάλλιστα καὶ παίζουσιν ὀργανα μουσικὰ, χωρὶς νὰ γνωρίζουσι καὶ ἀποφαινόνται περὶ διαφόρων σπουδαίων ζητημάτων, ἰατρικῶν, φιλοσοφικῶν κτλ. Τὰ διενεργοῦντα πρόσωπα ταῦτα, ὡς γνωστὸν, καλοῦμεν ἤδη πνευματιστὰς καὶ ὑπνωτιστὰς, δηλ. τοὺς ἐπιβάλλοντας, μεσάζοντας δὲ ἢ ὀποβαλλομένους τοὺς χρησιμοποιούτας εἰς τὰ πνεύματα ὡς ὀργανα εἰς τὰς μετὰ τῶν ἀνθρώπων ἐπικοινωνίας των.

Ταῦτα ἐπιμαρτυροῦσιν ἄπειρο ἀθθεντικὰ πληροφροῖα καὶ διαβεβαιώσεσι ἀξιοπίστων προσώπων καὶ ἐπισήμων πεπαιδευμένων ἀνδρῶν.

Ἀπέναντι δὲ τῆς ἀθθεντίας τῶν ἀνωτέρω γεγονότων καὶ πληροφοριῶν, πῶς εἶναι δυνατόν ν' ἀμφιβάλλῃ τις πλέον περὶ τοῦ κύρους αὐτῶν;

Καὶ ἀποῦ τὴν σήμερον ἐναργῶς ἀποδείκνυται, ὅτι μετὰ τὴν ἐγκοίμησιν τινὸς πάσχοντος ἢ οὐ, ἐὰν ζητηθῇ παρὰ τοῦ προκαλουμένου πνεύματος (θεοῦ ἄλλοτε καλουμένου) ἢ συνδρομῆ του πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ὑγείας του δίδεται

αὐτῇ μετὰ πάσης λεπτομερείας καὶ προθυμίας, μεθ' ὀλων τῶν μέσων τῆς θεραπείας του, καὶ ἐπιτυγχάνεται, διατὶ ν' ἀμφιβάλλωμεν ἡμεῖς καὶ ν' ἀποκρούωμεν τὸ γεγονός; Ἀποῦ δὲ ἔχομεν προφανῶς τὴν ἀπόδειξιν καὶ ἀθθεντικῶς τὸ κύρος τῆς λειτουργίας τῶν ἀρχαίων Ἀσκληπιείων. Ἄτινα διὰ τοῦ μέσου ἰδίως τούτου ἐπιτύγγανον τὴν θεραπείαν σπουδαίων νόσων τῶν πρὸς ἴασιν προσερχομένων, διατὶ νὰ θέλωμεν νὰ φαινόμεθα πολυμαθέστεροι ἐκείνων καὶ ν' ἀρνῶμεθα τὴν ἀλήθειαν; Δὲν θὰ ἦτο καλεῖτερον ν' ἀπομῶμεθα αὐτοὺς καὶ νὰ ἐφωτισώμεθα ἀπὸ τὰ φῶτα αὐτῶν;

Πορελάβομεν καὶ παραλαμβάνομεν ἀπὸ τούτων προγόνους ἡμῶν ὅτι εὑρομεν καλεῖτερον εἰς τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας.

Περὶ τοῦ σοβαροῦ ὀμως ζητηματος τούτου τυφλώται εἰσέτι ὁ ἀνθρώπος κοινῶμενος ὑπὸ τοῦ κατακαλύπτοντος ἐπι αὐτὸν ζόφου τοῦ ὀλισμοῦ, δὲν ἀπέχομεν ὀμως πολὺ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἢ πρόοδος τῶν ὀσημέραι γενομένων τέων πειραμάτων τοῦ πνευματισμοῦ θὰ διαλύσῃ πᾶσαν ἀμφιβολίαν καὶ θὰ ἐγκαταστήσῃ πλέον τὸ κύρος αὐτῶν. Τότε μόνον θὰ ἐνοσηθῇ καὶ ἢ ἀληθῆς λειτουργία τῶν Ἀσκληπιείων Μνησειῶν κτλ.

Ἡμεῖς ἀκρόθιδαντον πεποιθήσιν τρέφομεν εἰς τὴν δύναμιν καὶ τὴν θέλησιν τῶν πνευμάτων, διότι προσσωπικῶς ἐβεβαιώθημεν περὶ τούτου κατόπιν πλείστον πειραμάτων ἐν οἷς διτελέσασμεν καὶ θεαταὶ καὶ πειραματισταὶ, διαβεβαιώμεν δὲ διὰ τοῦ μᾶλλον ἀθθεντικοῦ τρόπου, ὅτι καὶ ἀπ' ἐθθείας διὰ ζώσεως μετὰ τῶν πνευμάτων συνωμλήσαμεν καὶ ὀφθαλμοφανῶς ἐ-

δομεν τὰς ὀλοποιήσεις αὐτῶν. Ὅσοι δὲν ἔχομεν καμμίαν ἀμφιβολίαν, ὅτι τὰ ἐν τοῖς ἀρχαίοις συγγράμμασι ἀναφερόμενα περὶ προσελεύσεως καὶ μεσολαβήσεως τῶν πνευμάτων (θεῶν) ὡς καὶ τῆς ὑποδείξεως ὑπ' αὐτῶν τῶν μέσων τῆς θεραπείας τῶν νόσων κτλ. εἰσὶν ἀθθεντικὰ, ἀληθῆ καὶ πραγματικά.

Φ. Πρίντεζης

Η ΣΑΡΞ ΚΑΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ

Ἐπὶ τῇ ἐκάστῃ τῆς γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, παραθῆτομεν ὡς ὀρατὴν ἀντίθεσιν μετοξὺ πνεύματος καὶ σαρκός.

Ἡ ἀντίθεσις μετὰξὺ σαρκὸς καὶ θεοῦ Πνεύματος καταφανεστέρα γίνεταί παρὰ τῷ Ἐδδαγγελιστῇ Ἰωάννῃ Κ' τὰ τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ ὁ Ἄλογος, ἢτοι ἢ ἀόρατος καὶ ἀνατῆς τελεία θεία ὀσσία, ἐγένετο σάρξ. ἢτοι τελεία ὀλικὴ ὀργανικὴ ὀσσία, ὀρατὴ καὶ ἀισθητὴ καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν (Ἰωάν. 1. 14 Α. Ἰωάν. 1, 2).

Ὅσοι δὲ πιστεύουσιν εἰς τὸν σαρκωμένον τοῦτον Ἄλογον, δὲν γεννῶται ἐξ αἱμῶτων καὶ ἐκ θελήματος σαρκὸς ἢτοι ἐξ ἀνθρώπου ἀσθενοῦς καὶ φθαρτοῦ, ἀλλὰ κατῆγορταί ἐκ Θεοῦ, ἢτοι χαρακτηρίζονται ὡς τέκνα τοῦ Θεοῦ, ἐπειδὴ κατηξιώθησαν τῆς ἀσκαλυπτικῆς ἐνεργείας αὐτοῦ (Ἰωάν. 1. 12, 13). Ὅρος ἀπαραίτητος τοῦ γενέσθαι τινὰ τέκνον τοῦ Θεοῦ εἶναι ἢ ἀναγέννησις. ἢτις γινομένη δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος ὀδεδμῶν σχέσιν ἔχει πρὸς τὴν φυσικὴν γέννησιν: αὐτὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς σάρξ ἐστὶ, καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Πνεύματος Πνεῦμα ἐστὶν (Ἰωάν. 3. 6). Ἡ δὲ θεία ἐνέργεια ἐν τῇ ἀναγεννήσει τοῦ ἀνθρώπου δὲν δύναται μὲν φυσικῶς ν' ἀποδῶχθῇ, ἀλλὰ διὰ τῆς πίστεως ὡς πραγματικὴ πρέπει νὰ παραλαμβάνηται (Ἰωάν. 3. 7 - 13).

Ὅς σαφεστέρα ἀπόδειξις τῆς ἀναγεννήσεως τινός, τῆς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ὀλοθετήσεως τινός, δύναται νὰ χρησιμοποιήσῃ ἢ μετὰ πίστεως ὀμολογία αὐτοῦ εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐλήλυθεν ἐν σαρκί, ὅτι δηλαδὴ ἐγένετο τέλειος ἀνθρώπος: «πάν πνεῦμα ὃ ὀμολογῆτ' Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐλήλυθῶτα, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶ καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ ὀμολογῆτ' τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐλήλυθῶτα ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐστ'» (Α. Ἰωάν. 4. 2). Τὴν δὲ πνευμ. ζώην μετὰ τὴν ἀναγέννησιν οἱ πιστοὶ δύναται νὰ εῦρωσι τότε μόνον, ὅταν μένωσι διαρκῶς ἐν τῷ Χριστῷ (Α. Ἰωάν. 2. 24 - 26).

Παρὰ τῷ Ἐδδαγγελιστῇ Ἰωάννῃ τὴν θρησκευτικὴν ἔνοιαν τῆς σαρκός, καθ' ἣν αὐτῇ ἀντιτίθεται πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸ θεῖον Πνεῦμα, ἐδρίσκομεν καὶ ἐν ἄλλοις χωρίοις Ὅ Ἰησοῦς Χριστὸς, ὀμιλήσας περὶ τῆς σωτηριώδους ση-

Οἱ δράκοντες τῶν Ἀσκληπιείων

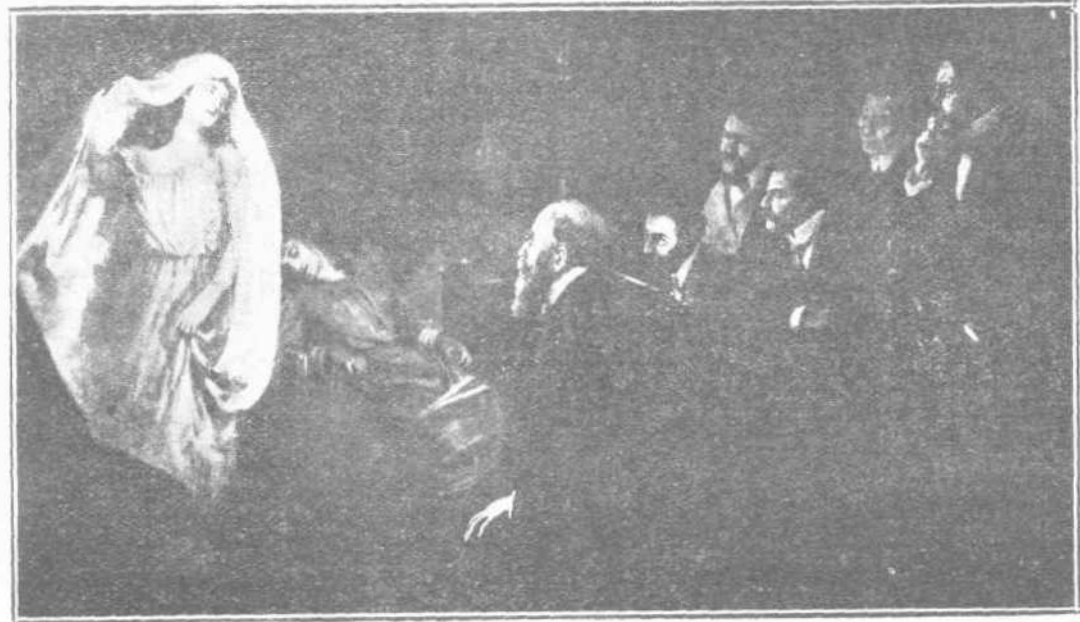
μασίας, τὴν ὁποίαν ἔχουσιν ἡ σὰρξ καὶ αἷμα αὐ-
τοῦ διὰ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἰδῶν, οἱ πολλοὶ
τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐσκανδαλίσθησαν, μὴ ἐνο-
ήσαντες τὸ σημαίνονμενον τῶν λόγων αὐτοῦ,
εἶπε πρὸς αὐτούς: «τὸ Πνεῦμα ἐστὶ τὸ ζωο-
ποιῶν, ἡ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν· τὰ ῥήματα
ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν πνεῦμα ἐστὶ καὶ ζωὴ ἐστὶ»
(6 β3) Τοὺς περὶ βρώσεως τῆς σαρκὸς καὶ
πόσεως τοῦ αἵματός μου λόγους μὴ ἐκλάβητε
κατὰ γράμμα. Μὴ νομίζετε, ὅτι πρόκειται νὰ
κόψω εἰς τεμάχια τὸ σῶμα μου καὶ νὰ δώσω
ὑμῖν εἰς βρώσιν. Τὸ θεῖον Πνεῦμα εἶναι ἐκεῖνο,
τὸ ὁποῖον παρέχει τὴν ἀληθῆ ζωὴν, ἡ ἀπλή
ἀνθρωπίνη ὑπόστασις ἄνευ τῆς θεότητος οὐδε
μίαν δύναται νὰ παράσῃ ζωὴν πνευματικὴν. Τὰ
ῥήματα τὰ ὁποῖα λαλῶ ἐγὼ, ὡς ῥήματα οὐχὶ
ἐπιγείου δημιουργήματος, ἀλλὰ τοῦ ἐν ἐμοὶ
θεῖου Πνεύματος, εἶναι πνευματικὰ καὶ ζωο-
πάρουχα τῷ μετὰ πίστεως προσερχομένῳ εἰς
αὐτά. Ὁμοίαν θρησκευτικὴν ἐννοίαν τῆς σαρ-
κὸς παρὰ τῷ Ἐδαγγελιστῇ Ἰωάννῃ ἀπαντῶμεν
καὶ καιωτέρῳ: «Ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρί-
νετε, ἐγὼ οὐ κρίνω οὐδένα» (8, 15). Ὁ Κύριος
ἡμῶν ἐλέγχων ἐνταῦθα τὴν ἀπιστίαν τῶν Φαρι-
σαίων, λέγει **δικρινούσι περὶ αὐτοῦ κατὰ σάρ-
κα**. Κρίνειν κατὰ τὴν σάρκα εἶναι κρίνειν κατὰ
τὸ φαινόμενον, κρίνειν κατὰ τὴν ἀνθρωπίνην
καταγωγὴν, κρίνειν κατὰ τὴν κοινωνικὴν ση-
μασίαν. Ἡ φράσις αὕτη «κρίνειν κατὰ τὴν

σάρκα» εἶναι συνώνυμος πρὸς τὴν ἀλλαγῶν
φερομένην φράσιν «κρίνειν κατ' ὄψιν» (7, 24).
Οἱ Φαρισαῖοι, μὴ θέλοντες ἐκ τῶν ἔργων ν'
ἀναγνωρίσωσι τὴν θεότητα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
ἔκρινον περὶ αὐτοῦ κατὰ τὰς ἐνδείξεις τῆς ἀν-
θρωπίνης αὐτοῦ καταγωγῆς.
Ἡ ἀντίθεσις ὁμοῦς αὕτη μεταξὺ σαρκὸς καὶ
τοῦ θεοῦ Πνεύματος αἴρεται ὅταν, τοῦ λόγου
γνωμένου περὶ τῆς σαρκὸς τοῦ Κυρίου, χαρα-
κτηρίζεται αὕτη ὡς πάροχος ζωῆς αἰωνίου.
Ἡ σὰρξ γενικῶς δὲν δύναται βεβαίως νὰ
παράσῃ τὴν αἰώνιον ζωὴν· διότι αὕτη γενικῶς,
ὡς ἐλέγχθη ἀνωτέρω, οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν. Ἡ
σὰρξ παρέχει τὴν αἰώνιον ζωὴν τότε μόνον,
ὅταν νοῆται ἡ σὰρξ τοῦ Κυρίου, ὡς σὰρξ σι-
νωῶς συνδεδεμένη μετὰ τῆς θείας τοῦ Λόγου
ὑποστάσεως. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ ταύτῃ λέγει καὶ ὁ
Κύριος: «Ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ
τοῦ ἀνθρώπου, καὶ πῖνετε τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε
ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς. Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα
καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ
ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ»
(Ἰωάν. 6, 53—55). Ἐν τοῖς χωρίοις τούτοις
ὁ Κύριος ἡμῶν κατὰ τὴν ἐρμηρίαν τῶν Πατέ-
ρων τῆς Ἐκκλησίας, λόγον ποιεῖται περὶ τῆς
θείας εὐχαριστίας, ἐν τῇ ὁποίᾳ μεταλαμβάνο-
μεν τοῦ ἀχραντοῦ σώματος καὶ τοῦ τιμίου αἵ-
ματος αὐτοῦ εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν
αἰώνιον».

**ΑΞΙΟΘΕΑΤΟΣ ΕΙΚΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣ
ΚΑΙ ΥΛΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ**

Ἐκ τῶν καταπληκτικότερων πειραμάτων,
ἅτινα ἐκτελοῦνται κατὰ τὰς πνευματικὰς συνε-
δρίας εἰσὶ καὶ τὰ τῆς ὑλοποιήσεως τῶν πνευμά-
των, δι' ἧς τὸ πνεῦμα, ὑλοποιούμενον ἐν τῷ
σκότει, καθίσταται ὄρατον πρὸ τῶν ἐκθιάμβρων
παρισταμένων ἐν τῷ δωματίῳ, ἐν ᾧ ἐκτελεῖται
ἡ πνευματικὴ συνεδρία, ὡς τοῦτο παρίσταται
ἐν τῇ προκειμένῃ ἀξιοθεάτῳ εἰκόνι, ἣτις ἐσχάτως
ἔχεν ἐκτεθῆ ἐν τῇ ἐν Λονδίῳ Πανακοθήκῃ Μεν
τάτσα (157a New Bond Street W.) εἰς κοινήν
θάλασσαν.
Ἡ εἰκὼν αὕτη ἔργον τοῦ Ἰταλοῦ ζωγράφου
κ. Σαβατίνι (Signor Italo Sabatini) φέρουσα
καὶ τὴν ἐπιγραφὴν «Δὲν ὑπάρχει θάνατος» ἦτο
πρότερον ἐκτεθειμένη εἰς τὴν Λειψὴν ἐν Φλω-
ρεντία ἐκθεσὶν τοῦ 1908, ὅπου ἐπροξένησεν ἑκ-
τακτικὸν ὄλον ἐντύπωσιν καὶ διὰ τὴν ἐπιτέλειαν τοῦ
ἔργου τοῦ Ἰταλοῦ καλλιτέχου καὶ διὰ τὸν ἀ-
συνήθη χαρακτήρα τῆς παριστωμένης σκηνῆς.
Ἡ ἀξιοθαύμαστος αὕτη εἰκὼν ἐνδιαφέρει ἰ-

δίως τοὺς περὶ τὰ πνευματικὰ ἀσχολούμενους
διότι εἶναι ἐκπληκτικὴ παρίστασις ὑλοποιηθεῖ
σης γυναικὸς εἰς φυσικὸν μέγεθος Ἰταμίνης ἐμ-
φανῶς πρὸ τῶν παρόντων. ὑποστηρίζουσης τὰ
παραπεισάσματα τοῦ θαλαμίσκου καὶ οὕτω ἀπο-
καλυπτοῦσης τὴν ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ἐπιτωστικῇ
καταστάσει εὐρισκομένην μεσάζουσαν, ἣτις ἀνα-
παύεται ἐπὶ τοῦ καθίσματος, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου εἶ-
ναι καὶ ἀσφαλῶς προσεδεμένη. Εἰς ἐκ τῶν πα-
ρευρετικῶν εἶναι ἐστραμμένος πρὸς τὸ ἰσχυ-
ρὸν φῶς τοῦ μαγκανέζιου, τὸ ὁποῖον συνετέλεσε
πρὸς στιγμὴν εἰς τὴν φωτογράφεισιν τῆς σκηνῆς,
ἅπαντα δὲ τὰ μέλη τοῦ ὁμίλου φαίνονται θεω-
ροῦντα προσεκτικῶς τὴν ὄραϊαν μορφήν τὴν εἰς
αὐτὰ ἀποκαλυπτομένην. Οἱ ἐν τῇ συνεδρίᾳ πα-
ρευρεθέντες καὶ ἐν τῇ εἰκόνι παριστανόμενοι,
ὅταν θεωρήσωμεν αὐτοὺς ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ
δεξιὰ, βλέπομεν τὰ πρόσωπα τῶν ἐξῆς ἐν Ἰτα-
λίᾳ θιασωτῶν τοῦ Πνευματισμοῦ, ἦτοι τοῦ Κα-
θηγητοῦ Cascia, τοῦ κ. Hall, τοῦ Καθηγητοῦ

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΘΑΝΑΤΟΣ

POESIA SCIOLTA

Ο ΓΟΝΔΟΛΙΕΡΟΣ

Santorì, τοῦ κ.Μαζζονί, τοῦ Καθηγητοῦ Ves-
pasiani καὶ τοῦ Καθηγητοῦ Fritelli.

Ἐνδόμηθα νὰ ἦτο δυνατόν νὰ προσθέσωμεν,
ὅτι τὸ καλλιτεχνικὸν τοῦτο ἔργον εἶναι ἐπίσης
πιστὴ παρίστασις τῶν φαινομένων, ἅτινα παρι-
σταῖ ὁ κ. Σαβατίνης, ἀλλ' οὗτος πληροφορεῖ ἡ-
μᾶς, ὅτι ἂν καὶ παρέστη εἰς διάφορα πειρήματα
ὑλοποιήσεως, δὲν ἔχεν οὐδέποτε ἰδεῖ τὴν ὑλοποι-
ομένην μορφήν ἐντελῶς τόσο ἐκκρινῆ ὡς φαί-
νεται ἐν τῇ εἰκόνι ταύτῃ ἐν τούτοις προσεπάθησε
νὰ εἰκονίσῃ τὴν φάσιν ταύτην τῆς ἐκδηλώσεως
τοῦ πνεύματος ὅσον τὸ δυνατόν πιστώτερον συμ-
φώνως πρὸς ὅ,τι ἄλλοι ἐρευνηταὶ ἔχουσι βεβαιώ-
σει διὰ τῶν δημοσιευθεισῶν ἐκθέσεων αὐτῶν.
Λέγει, προσεπάθησε νὰ ἐκτελέσῃ τὴν εἰκὼνὰ του
καλλιτεχνικῶς τελείαν, τοῦ πραγματικοῦ σκοποῦ
αὐτῆς ὅντος ὅχι μόνον «οἱ πιστεύοντες ν' ἀνα-
πολήσωσιν εἰς τὴν μνήμην αὐτῶν τὴν πραγμα-
τικότητα τῆς μετὰ θάνατον συνεχείας τῆς προ-
σωπικῆς ἐπάξεως» ἀλλὰ καὶ νὰ παρουσιάσῃ
σοβαρὸν μάθημα εἰς τοὺς λεγομένους ὑλιστάς,
οἵτινες τυφλούμενοι παρὰ τῶν φαινομενικῶν θελ-
γήτρων τοῦ κόσμου ζῶσι μόνον ἀφοσιούμεναι
εἰς τὰς ἑλικὰς ἡδονὰς καὶ τὸν χρηματισμὸν πα-
ραβλέποντες νὰ προσέξωσιν εἰς τὸ σπουδαῖον
πρῶτον, ὅπερ εἶναι ἡ πνευματικὴ ὑπαρξίς καὶ ἡ
τῆς ψυχῆς ἐξέλιξις, ἀναποφεικτικῶς θέλουσι θε-
ρῆσαι ὅ,τι ἔσπειραν· ἐλπίζει, ὅτι ἡ εἰκὼν αὐτοῦ
ἢ ἐπὶ τῆς ἀληθείας βασιζομένη θέλει συνετέλεσει
πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον.

H F E.

Μὲ τὴν μικρὰν μὲν γόνδολα μία φεγγόλουσιν νύκτα,
καλοκαιρινὴ ἐντυγαυῖσα εἰς τὸ μακρὸν καὶ μαγευτικὸν
ποτάμι... καὶ ἀπὸ τῆς ἐτυπώσεως μου ἐπλάγιασα ὀλί-
γον εἰς τὸ κατάστρωμά της. Ἡ γόνδολά μου ἔσχιζε σὴν
δελφίνας τὰ μικρὰ ἐκεῖνα κυματάκια σπρονχωμένη ἀπὸ
τὸ ἐλαφρὸ ἀγεράκι, ἡ δὲ ἄροστρά καὶ μαγευτικὴ αὔρα
ὀλίγον κατ' ὀλίγον μὲ νανοῦριζε καὶ μὲ ἀποκομοῦσε.
Ἐξάφνα ἕνα αἰθέριον ὄνειρο μὲ ἐξέπληξε τῶν γλυκῶν,
ὅσκιε ἐπὶ τὴν ἐπιβουλὴν ἐκείνην ἤσπασα τὸ μανδολίνο
μου καὶ ἤρξασι νὰ τραγουδῶ ἕνα ἀπὸ κείνα τὰ τραγου-
δάκια τῶν παιδικῶν μου χρόνων. Τὶ γλυκὴ ποῦ μοῦ
ἔφάνη τὸ θεοῦ καὶ ἀγγὸ τραγουδάκι!!! εἰ ὄνειρα παρα-
σμένα καὶ φαιδρὰ μοῦ ἐπαγγίφθη εἰς τὴν μνήμην μου!!!
Ἄχ! πόσο γλυκὴ ποῦ εἶναι τὰ παιδικὰ χρόνια! χρό-
νια ποῦ δὲν γνωρίζουν τὴν πραγματικότητα τοῦ ἀσκό-
που καὶ βασανιστικῶν βίου, χεῖνια ῥόδινα πλήρου ζωῆς
καὶ θάλλους, δὲν ἔχουν δοκιμάσει τὸ ποτήριον τῆς πι-
κρίας, τῆς κακίας καὶ τῆς ἀπάτης ἐν τῇ καρδίᾳ των δὲν
ἔχει εἰσχωρήσει, ἡ ἔψαρθη ἀγάπη, οὐτε ἔχουν δοκιμά-
σει τὴν προσδοσίαν ἄγκου καὶ θεῖον ἔρωτος. Ἄχ!! πό-
σον εἶμαι δυστυχῆ! Ἰσοῦς ὁ δεσποτιστικὸς τῶν ἀνθρώ-
πων!!!... καὶ ἐπὶ τὰς περὶ αὐτῆς ἐτυπώσεως ἐξηκο-
λούθησα τὸ παιδικὸν ἐκεῖνο τραγουδάκι μου, ὅταν
ἐξάφνα ἤνοιξε ἕνα μικρὸ παράθυρον μὰς πενιχρᾶς οἰ-
κίας καὶ μὲ ἀφῆκε σὴν τὸ φεγγάρι καὶ σὴν τὴν νύκτα
τοῦ μαγικοῦ κορασίδα, ἐστάθηκε νὰ ἀκούσῃ τὸ τραγουδι
μου. Ἀφῶ μὲ ἤκουσε καὶ ἐγένθη τίς εἶδε ποῖαν εὐχα-
ρίστην, ἀφῶ τῆς ἀκίνητος τὴν χορδὴν τῆς αἰσθημα-
τικῆς καρδίας, ὅταν τίς εἶδε εἰς ποῖα σκίφησι αἰθέρους
τὴν ἔφερε τὸ ποικιμενὸν μου τραγουδάκι... Ἐκείσε τὸ
παραθυρᾶκι ἐκεῖνο καὶ μὲ φωνῆν συγκινητικὴν καὶ
βαρβαλοῦσαν ἐμψύχησε: «Ἄχ... πόσον εἶναι εὐτυχῆς
ὁ Γόνδολιέρος!...»

Ζάκουθος

Ἄγγελος Σαλούτιος

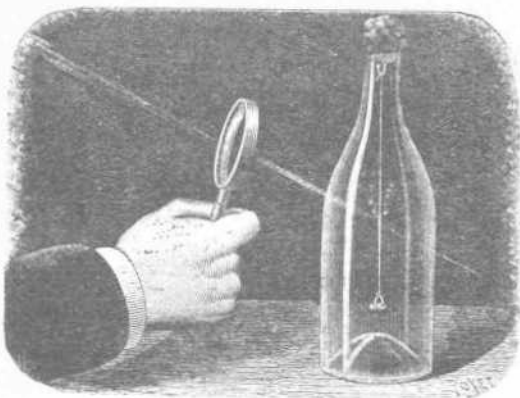

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Πῶς δυνάμεθα νὰ κόψωμεν νῆμα ἐντὸς φιάλης

Παρουσιάσατε εἰς τοὺς φίλους σας κενὴν τινα φιάλην κεκλεισμένην διὰ φελλοῦ. Ὑπὸ τὸν φελλὸν αὐτὸν προηγουμένως νὰ ἔχετε τοποθετήσῃ καρφίδα κεκυρτωμένην, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχετε δ' ναρτήσῃ τεμάχιον νήματος ἢ σπάγγου εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ὁποίου προσαρτᾷτε κομβίον ἢ μικρόν τι βαρίδιον ὅπως νὰ συγκρατῆ τὸ νῆμα τεταμένον.

Ἦδη προτείνετε τοῖς παρισταμένοις φίλοις

σας νὰ κόψωσι τὸ ἐντὸς τῆς φιάλης εδρισκομένον νῆμα, χωρὶς νὰ ἐγγίσωσιν οὔτε τὴν φιάλην οὔτε τὸ νῆμα καὶ πρὸς πλείονα ἀσφάλειαν τούτου καὶ ἀποφυγὴν πύσης ἀπάτης περιλαίψατε τὴν φιάλην ὡς καὶ τὸν φελλὸν δι' αἰοματοκηρίου.

Ἐξέρχεσθε τότε τῆς αἰθοῦσης φέροντες καὶ τὴν φιάλην καὶ μετ' ὀλίγον ἐπανέρχεσθε μετ' τὸ νῆμα ἐν αὐτῇ κεκομμένον εἰς τὸ μέσον καὶ τὸ κατώτερον ἄκρον αὐτοῦ μετὰ τοῦ βαριδίου εἰς τὸν πυθμένα τῆς φιάλης.

Πάντες θ' ἀπορήσωσι καὶ θὰ διατελώσιν ἐκστατικοί, προσπαθοῦντες ἐν ταυτῷ ν' ἀνακαλύψωσι τὸ τέχνασμα σας.

Ὡς τὸ σχῆμα παρίστησιν, τὸ ἀνωτέρω πείραμα ἐκτελεῖται μόνον παρουσίᾳ τοῦ ἡλίου. Ἐπομένως τὴν νύκτα καὶ ἐν νεφελώδει οὐρανῷ δὲν δύναται φυσικῶς νὰ ἐκτελεσθῇ, διότι μόνον διὰ τῆς συγκεντρώσεως τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου ἐπὶ σημείου τινὸς τοῦ νήματος διὰ μέσου φακοῦ, σπηλίου, ὡς ἀνάπτωμεν τὸ σιγάρον, κατορθοῦται τοῦτο. Πρὸς ταχυτέραν δ' εἰ ἐκτελέσιν τοῦ πειράματος, μαυρίζετε τὸ νῆμα, διότι τότε ἀπορροφῶνται ἐπιτολότερον αἱ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου καὶ καίουσι ταχύτερον.

Προτιμᾶτε διὰ τὸ πείραμα λευκὴν φιάλην, καθόσον παντὸς ἄλλου χρώματος δὲν εἶναι αὐτὰ διαφανεῖς.

Φ Π.

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Μέσον κατὰ τῶν καταρτίδων.

Borac. pulv.	200,0
Natr. sulfuros. pul.	100,0
Sacch. pulv. sbt.	700,0

Καλὸν νὰ ἔχουν αἱ καταρτίδες καὶ νερὸν προσιτόν, ὥστε ἡ ἐνέργεια τῆς κόνεως νὰ εἶναι ταχεῖα.

Κατὰ τοῦ δόκου.

Ναφθαλίνη	50,0
Καμφορά	20,0
Οινόπνευμα	500,0
Ὑδωρ	400,0
Acet pyrolignos	30,0
Ol. Citronelle	1,0

Ἡ χρῆσις τῆς σκευασίας γίνεται διὰ ψεκαστήρος.

Σάπων στιλβωτικὸς δι' ἀργυρᾶ σκευῆ.

Σαπωνοποιούμεν κατὰ τὸν γινώσκον τρόπον 10 μέρη κοκοροεικελαίου μετ' 20 μέρη ζύμκτος (20 βζθμῶν) καὶ μόλις ἀρχίσῃ ἡ πύξις προσθέτομεν 45 μέρη κρητίδος.

ΜΙΑ ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΕΚΑΣΤΟΤΕ

Ἡ ἀναμία.

Ἡ ἀναμία ὡς κύριον χαρακτηριστικὸν ἔχει τὴν ἐλλείψιν τοῦ αἵματος. Συνήθετον δὲμας ὅπου τὸ ὄνομα τοῦτο ἐννοοῦσι τὴν χλωμωσίαν, ἣτις εἶναι ἀσθένεια τῶν αἰμοσφαιριδίων. Παρατηρεῖται ἰδίως πρὸς ταῖς γυναῖκας καὶ ἐκδηλοῦται διὰ τῆς ἀσθένειας, πηλμῶν, κοπώσεως, νευρικῶν διαταράξεων, κεφαλαλγίας, ἀνορεξίας, πνευστιᾶτος, δυσπεψίας, δυσκαλιότητος, ἀμνηρορίας κτλ.

Εἰς τοὺς τοιοῦτους συμβουλευόμεν τὴν συχνὴν μεταβάσιν εἰς τὰς ἀκτᾶς τῆς θαλάσσης καὶ εἰς τὰ ὄρη, ὅπου εἶναι καλὸς καθαρός καὶ ζωογόνος ἀέρας, εἰσπνοῆς ὀξυγόνου ἢ ὄζονος, ξηρᾶς ἐντριβᾶς ἢ καὶ δι' οἰνοπνεύματος ἐπὶ τοῦ δέρματος. Καλὸν δὲμας εἶναι νὰ παρασκευασθῇ ἢ χωνεύσῃ πρῶτον καὶ νὰ πρᾶνθῇ ἢ νευρικῆς κατὰστασις καὶ εἶτα νὰ λάβῃ τενωτικὰ καὶ σιδηροῦχα παρασκευάσματα.

Ὁ ἰατρός σας

ΥΠΟ ΤΗΝ ΣΚΙΑΝ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ

Ἀθήνης τότε διέκρινε μεταξύ τοῦ πλήθους κόμην χρυσόχρονον, πολὺ γνωστὴν του.

— Εἶμι ἀρα γε θύμα ἀπάτης; Ἄλλ' ὄχι, αὐτὴ ἡ κόμη ἀνήκει εἰς τὴν Παννυχίδα.

Καὶ ἀπηύθυνε πρὸς τὴν νεάνιδα κολακευτικούς λόγους. Φεῦ! ἡ Παννυχίς οὐδένα ἄλλον θησαυρὸν εἶχεν, ἐκτὸς τῆς χρυσῆς αὐτῆς κόμης. Αἱ φλόγες κατασκάψασαι τὸ πρόσωπόν της εἶχον ἀφίσει ἐπ' αὐτοῦ αἰῶνία φοικῶδη σημεῖα.

Καὶ ὁ Εὐρυδάτης δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατήσῃ εὐσπλαγχνικὴν τινα παραμυθίαν.

— Πτωχὴ μου Παννυχίς! Σὺ ἢ ἄλλοτε ταυτὴ καλλονή!...

Τότε ἡ δυστυχὴς νεανίς ἀνελύθη εἰς δάκρυα. Ἦξευρε καλῶς, ὅτι κατήνησε τόσον ἀσχημὸς, ὥστε νὰ τὴν ἀποφεύγουν καὶ τὰ πτηνὰ ἀκόμη· ἀλλὰ δὲν ἔχασε πᾶσαν ἐλπίδα. Εἶχεν ἔλθει νὰ ἰκετεύσῃ τὴν Μεγάλην Θεάν, νὰ τῆς ἀποδώσῃ τὴν καλλονὴν της. Ἄλλως τε ἐν Ἐφέσῳ ὑπῆρχον πληθεῖς θεραπευτῶν.

Ὁ σκεπτικιστὴς Εὐρυδάτης δὲν ἐπίστευε καθόλου εἰς τοιαῦτα θαύματα, ἀλλὰ ἐξ οἴκτου προσηυχήθη, ὅτι συνεμερίζετο τὰς ἐλπίδας της. Ἡ δὲ Παννυχίς ἦτο πανευτυχὴς διότι εὗρεν ἕνα πρόσωπον, τὸ ὁποῖον τὴν ἐλυπεῖτο καὶ ἐνδιεφέρετο διὰ τὴν τύχην της. Ὁ δὲ Εὐρυδάτης ἀφ' ἑτέρου ἐσκέπτετο, ὅτι μία σύντροφος ὡς ἡ Παννυχίς, θὰ εἶχε τέλος κάποιαν εὐχαρίστησιν. Καὶ ὠμίλει μετ' αὐτὴν εὐθυμίαν.

Ὅτω ἔλην τὴν ἐσπέραν διήλθον παρεμυθοῦντες ἀλλήλους.

XXI

ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΥΘΩΝ ΤΟΥ ΚΑΤ' ΣΤΡΟΓ'

Ὅταν ἀπεβιβάσθησαν ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τῆς Ἰονίας ὁ Παῦλος ἀπεχαιρέτισε τὴν Φιλίνα καὶ τὴν Δάμαριν, καθὼς καὶ τοὺς συντρόφους των, Ἀκύλαν καὶ Πρισκίλλην, διότι εἶχεν ἀποφασίσει νὰ ἐορτάσῃ τὸ Πάσχα εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, μεθ' ἧς θὰ ἐπέστρεφε.

Καὶ ὅταν ἀνεμίχθησαν μετ' αὐτοὺς τὸ πλῆθος τῶν ἐμπόρων καὶ τῶν γοήτων, τῶν μάγων καὶ τῶν ἀκολάστων, αἱ γυναῖκες ἐφοβήθησαν καὶ ἀηδίασαν. Καὶ αὐτὴ ἡ Φιλίνα ἐφοβήθη ἤδη τὰς θεὰς τῶν ἀκολασιῶν.

Ἡ οἰκία ἔνθα ἐνεκατεστάθησαν, ἔκειτο παρὰ πόδας τοῦ ἕρους Κορεσοῦ, ὅπισθεν τοῦ ναοῦ τῆς

μεγάλης Ἀρτέμιδος, ἐν τῇ πτωχικῇ συνοικίᾳ τῶν ἐργατῶν. Ἐκεῖ ἐπανήρχισαν τὴν τακτικὴν ζωὴν των, ἐργαζόμεναι τὰς ὥρας, καθ' ἃς δὲν προσηύχοντο. Καὶ ὅταν ὁ ἀπόστολος ἐπανήλθεν, εἶχον μικρὸν κέρδος ἐκ τῆς ἐργασίας των. Ἐπειδὴ δὲ ἦτο πτωχὸς καὶ ὑστέρει πολλῶν, οἱ μαθηταὶ του τὸν ἐπέεζον νὰ δεχθῇ τὰ περισσεύματα τῶν κόπων του. Ἄλλ' ἐκεῖνος ἤρνετο ἐπιμόνως.

— Τίποτε δὲν θέλω νὰ δεχθῶ πρ' οὐδενός, ἔλεγε. Οὔτε χρήματα, οὔτε ἐνδύματα. Αὐτὰ αἱ χεῖρες, ὅπου βλέπετε, ἐπαρκοῦν μόναι των εἰς τὰς ἀνάγκας μου.

Ἐνίοτε ἡ Δάμαρις ἐπήγαιεν εἰς τὴν πόλιν διὰ νὰ πωλήσῃ τὸ ὑρασμα, τὸ ὁποῖον εἶχον κατασκευάσει, ἀλλ' ἐδυσφόρει πολὺ, καθόσον εἰς τὴν διάβασίν της οἱ ἄνθρωποι ἐψιθύριζον.

— Πόσον εἶνε ὠραῖα!

Καὶ ἠσθάνετο, ὅτι τὰ βλέμματά των ἐδάρωνον ἐπ' αὐτῆς πολὺ. Συνήθως ἐξήρχετο μετὰς πρώτας ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου, καθ' ἣν ὥραν τὰ κερκιδία, ἐρχόμενα ἐκ τῶν ἐρήμων καὶ τῶν χωρῶν, τὰς ὁποίας κατακκίει ὁ ἥλιος, ἐφθινον εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς Ἐρέσου.

Ἐκάθοντο ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ ποταμοῦ

μακράν μοι ἢ σκέψις μου θά σέ παρακολουθῆ παντοῦ καὶ πάντοτε, ὅπου θά εἶσαι.

Γνώριζε, ὅτι ἐκάστην στιγμήν, τὴν ὁποίαν θά διέρχωμαι μακράν σου, θά μέ φρονεῖς, διότι ὁ δυστυχῆς, σέ ἠγάπησα—...

Καὶ εγείρομενοι, εἴτινε τὴν τρέμουσαν ἐκ συγκινήσεως χεῖρα του, ὅπως βοηθήσῃ αὐτὴν νὰ ἐγερθῆ, κρατῶν τὰς ἄβρας τῆς χεῖρας ἐντὸς τῶν ἰδικῶν του, καὶ ἀσπαζόμενος αὐτάς, ἐλαφρῶς.

Ἄλλὰ καὶ αὕτη τῶρα ἐθλίψε ζωηρῶς τὰς χεῖρας τοῦ νεανίου, ἀφίνουσα νὰ ἐξελεθῆ τοῦ στήθους τῆς στεναγμῶς καὶ ἐλαφρά, ὡς πτηνόν, ἐγερθεῖσα, τῷ λέγει:

— Φεύγουσα, καλέ μου φίλε, μακράν τοῦ τόπου τούτου τῶν βρασάνων μας, σοὶ ἀφίνω τὴν καρδίαν μου σύντροφον καὶ παρήγορόν σου. Μὲ ἐγνώρισας δυστυχῆ, ἀλλὰ σὺ μέ κατέστησας εὐτυχῆ, μέ τοὺς μελιρρήτους ἤχους τῆς γλυκειάς σου φωνῆς. Σέ ἠγάπησα, Τηλέμαχε, μέ ὄλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς μου, καὶ ἂν ἡ τύχη μᾶς χωρίσῃ ἐδῶ, θά ἐνωθῶμεν ἐκεῖ ὑψηλά. Δικλυομένη δὲ εἰς λυγμούς, ἐξηκολούθει:

— Ἡ ζωὴ καὶ ὁ ἔρωσ μᾶς ὑπῆρξαν δυστυχῆς, Τηλέμαχε. Τὸν δρόμον τῶν χρυσῶν μας ὀνείρων διέκοψαν αἱ συμφοραὶ, διότι οὕτω ἠέλησεν ὁ Θεός, ὅστις αὐτὴν τὴν στιγμήν μᾶς ἀκούει. Ἄλλὰ μὴ λυπεῖσαι, Τηλέμαχε ἠγαπηθῆμεν καὶ ὁ ἔρωσ μᾶς κατέστη γιγάντιος τῶρα παρὰ ἄλλοτε.

Ἡ Ἡσθάνθη πρὸς στιγμήν φρικίαισιν διατρέχουσαν τὸ σῶμά της, καὶ συγκεντρῶνουσα ὅλην τὰς δυνάμεις, καὶ ἀνακτῶσα ὄλην τῆς τὴν ψυχραιμίαν καὶ τὸ θάρρος, παρατηροῦσα κατὰ πρόσωπον τὸν Τηλέμαχον, τῷ λέγει: Ἄφροῦ ἠγαπήθημεν, ὀραιομένον νὰ ζήσωμεν ὁ εἰς διὰ τὸν ἄλλον, διότι θά ἦτο μίκα πανηγυρικὴ ἀρνήσις τοῦ ἔρωτός μᾶς, ἐὰν ἐξηκολουθῶμεν ζῶντες, ὁ εἰς ἀνευ τοῦ ἄλλου.

Καὶ μὴ δυνάμενος πλέον ὁ νεανίας νὰ ἀντιστῆ εἰς τὴν φλόγα τοῦ ἔρωτος, ἥτις πρὸ χρόνων τῷ κατέκαιε τὰ στήθη, εἴτινε τοὺς βραχίονας καὶ ἐνηγκλίσθη τὴν γλυκεῖαν του φίλην, ἐκποθέτων φίλημα ἐπὶ τῶν χειλέων αὐτῆς.

Ἐρυθρίασασα ἡ νεανίς ἀπεσπῆσθη βικίως τῶν χειρῶν τοῦ Τηλεμάχου, ἐταπεινώσε τοὺς ὀφθαλμούς της, ὡς ταπεινῶναι καὶ ἐρυθρίαξ ἡ περικνη, πρὸς τὴν ὁποίαν γόης νεανίας ψάλλει διὰ πρώτην φοράν στρουφὰς ἰδέως καὶ μεθυστικοῦ ἐρωτικοῦ ἄσματος, μέ καρδίαν σφοδρότατα πάλλουσαν, μέ ψυχῆς σκιρτήματα.

Καὶ ἀπομακρυνομένη, ἀποστέλλει τὸν τελευταῖον χειριτισμόν της, ψελλίζουσα:

— Χαίρε, ἀγαπημένε μου Τηλέμαχε.

Καὶ ταχύουσα τὸ βῆμα, ἐξηρπνίζετο εἰς τὸ βάθος τοῦ δάσους.

(ἔπεται τὸ τέλος)

ΝΕΕ ΧΡΟΝΕ!

Ἄλα, φροῦδα νέε χρόνε,
ὄλα μάταια, καὶ πόνοσ.
Ἄλα κλάμματα καὶ θλίψεις,
νεκροθάπια! τῆς ἐλπίδος...
Ἄ! καὶ τῆς ζωῆς μας μόνε.

Ἄλα φροῦδα, καὶ συντριμμία,
χαρὰ γέλωσ εἶν' ἀπάτη!
Ἡ νεότης, ὁ ἀνθός της
πίπτουσι χλωμά, θλιμμένα,
στῆς ζωῆς τὸ μονοπάτι.

Ἄλα φροῦδα, ματαιότης,
σὴ χαρὰ, χαρὰ δὲν βρῖσκεῖς,
εἰς τὸ γέρισμα τοῦ χρόνου,
νέαι πλάναί, νέαι θλίψεις.

Φῦγε! πρώτη τοῦ Γενάρη
ξανῶ στρέψε, φῦγε! πάλι.
Ἄσοὺσ ἀφῆσαι θὰ εὔρης,
ἴωσ, ἴωσ, ἴωσ τοῦ θανάτου,
τὴν δλόμανρη ἀγκάλη.

Φῦγε, φῦγε! καὶ μὴ στρέψεις,
κλιθεῖσ μᾶς σὲ μαῦρο μνημια.
Ἡ ζωὴ μας ἁμαρτία...
καὶ ὁ θάνατός μας κοῖμα!

Σοφία Οἰκονομίδου

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἄριστοι ἄνθρωποι εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι διήλθον βίον ἄμεμπτον, πτωχοὶ ὄντες.

Ἄφοβος εἶναι φοβερόν τι πρὸ τῆς ἐκδηλώσεως τοῦ κακοῦ, ὑποφερτός ἄμα ἐκδηλωθῆ καὶ γελοῖος ἄμα διέλθῃ.

Ἄοπλισμένος εἶναι ἐπιφοβός, ὁ ἀοπλος ἀκίνδυνος καὶ ὁ σπεύδων νὰ ὑπλισθῆ, φοβερός.

Μερικὰ ζητήματα δὲν λύει ἡ φρόνησις, ἀλλὰ ἡ τύχη καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ ἄνθρωπος δέον νὰ μένη ἀδιάρητος.

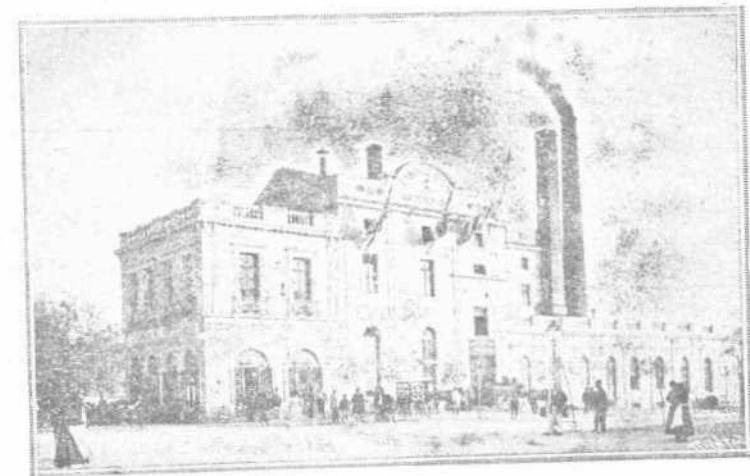
Ἡ πρόοδος εἶναι ἡ ὁδὸς εἰς τὴν ὁποίαν βαινόμεν πάντες. Καὶ ἄλλοι προχωροῦμεν ταχύτατα, ἄλλοι μετρίως καὶ ἄλλοι βραδέως. Ἰσχύει ὅμως, διὰ τὴν ποικιλίαν τῶν ὄντων, φαίνεται καὶ μερικοὶ, οἱ ὅποιοι ἀπισθοδρομοῦν.

Η ΠΡΟΟΔΟΣ ΤΗΣ ΖΥΘΟΠΟΙΪΑΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ὡς γνωστὸν ἡ ζυθοποιὰ ἐν Ἑλλάδι εἰσῆχθη ἀπὸ 45ετίας. Ἐκτοτε δὲ ἀνεπτύχθη καὶ ἐβελτιώθη ἀπὸ τοῦ μακαρίτου Ἰωάν. Φίξ. Ἰδρύσαντος τὸ κάλλιστον ἐργοστάσιον ἐν Κολωνακίῳ ὅπου ἐπιφύεται ὡς ἄπλοῦν ζυθοπωλεῖον, τῇ ἀκαμάτῳ συνεργασίᾳ τῶν τριῶν αὐτοῦ φιλοτίμων υἱῶν, Λουδοβίκου, Γουλλιέλμου καὶ Καρόλου. Μετὰ τὸν θάνατον δὲ τοῦ πατρὸς των, ἀναλαβόντος τοῦ μικροτέρου αὐτῶν κ. Καρόλου τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ ζυθοποιείου ἐν τῷ νέῳ καταλλήλῳ καὶ ἐφ' ὅλας τὰς ἐπιπέσεις καὶ τοὺς τεχνικοὺς καὶ ἐπιστημονικοὺς ὅρους ὡραίῳ καὶ λαμπρῷ οἰκοδομήματι τῆς Λεωφόρου Συγγροῦ, ἐτελειοποίησεν αὐτὸ διὰ τῆς ἐγκαταστάσεως νέων τελειοτάτων μηχανημάτων μὲ ἀπεράντους ἀποθήκας αἰθούσας καὶ διαμερίσματα, ὡς ἀπαιτεῖ τὸ νεώτερον καὶ τελειότερον σύστημα καὶ τῆς μετακλήσεως ἐξ

ΚΑΡΟΛΟΣ Ι. ΦΙΞ

Τὸ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Συγγροῦ μέγα ἐργοστάσιόν του.

Εὐρώπης εἰδικῶν γερμανῶν μηχανικῶν καὶ ζυθοποιῶν, καταστήσας αὐτὸ τελειώτατον εἰς τὸ εἶδος καὶ ἐφάμιλλον τῶν εὐρωπαϊκῶν καὶ μετὰ παραρτήματος Παγοποιίας καὶ ψηγείου καὶ πάντων τῶν ἀπαιτουμένων ἐξαρτημάτων καὶ μηχανημάτων πρὸς καλλίτερον ἐπιπροσασκευὴν, κατασκευὴν καὶ διατήρησιν τοῦ μοναδικοῦ τούτου ζύθου.

Συνεπῶς ὁ κατασκευαζόμενος ἀπό τινων ἐτων

ζύθος Φίξ εἶναι ὁ τελειότερος καλλίτερος καὶ ποιότητος ἐξόχου, διότι περιέχει κατὰ τοὺς νεωτέρους ὅρους τῆς ἐπιστήμης μόνον ὑγιεινὰς καὶ θρεπτικὰς οὐσίας, ὡς ὁμολογοῦσι καὶ πάντες οἱ εἰδήμονες, ἐπιστήμονες καὶ ξένοι, ἐφάμιλλον τῶν καλλιτέρων εὐρωπαϊκῶν γίνεται δὲ καὶ χρῆσις αὐτοῦ καὶ εἰς τοὺς ἀσθενεῖς, τῇ πρωτοραῖᾳ τῶν εἰδημόνων ἰατρῶν.

Ὁ Ζύθος Φίξ, ὡς ἐλάβομεν πολλάκις προσωπικῶς ἀφορμὴν καὶ νὰ ἴδωμεν καὶ νὰ ἀκούσωμεν, κατασκευάζεται ἀπὸ μοναδικῶς καθαρὰς καὶ ἀγνὰς ὕλης, ἀποθηκεύεται ἐπὶ μακρὸν χρόνον εἰς τὰ κατάλληλα αὐτοῦ διαμερίσματα, ἐτοιμάζεται εἰτα εἰς εἰδικὰ εὐρωπαϊκὰ προπαρασκευασμένα βυτία καὶ δίδεται πρὸς κατανάλωσιν, πάντοτε μετὰ προηγουμένην ἐξέλεξις καὶ ἐπιβλεψίν, εἰς τὸ κοινόν.

Τοιοῦτος λοιπὸν ὁ καταναλισκόμενος ἐν ἀφθονίᾳ παρ' ἡμῶν ἄριστος ἐφ' ὅλας τὰς ἐπιπέσεις Ζύθος τοῦ Φίξ, ὅστις ὁμολογουμένως ἀποτελεῖ τὸ τελειότατον ποτὸν τοῦ εἶδους του καὶ εἶναι ἐν ταυτῷ ποτὸν εὐχάριστον ἀφῆλιμον καὶ θροιστικόν. ἐξόχως δὲ ὑγιεινὸν καὶ θρεπτικόν.

Ἐφ' ᾧ συγκαίροντες τὸν ἰδρυτὴν, ἰδιοκτήτην αὐτοῦ κ. Καρόλον Φίξ, ὅστις διὰ πολλῶν μόχθων, θυσιῶν καὶ ἀκράτου φιλοτιμίας κατώρθωσεν εἰς τοιοῦτον περιβλεπτόν σημεῖον τελειότητος καὶ

υπεροχής να προαγάγη εν τοιοῦτον πολυσημαντον εργοστάσιον, ὅπως τιμῆ τὸν τόπον μας, ἀπὸ καρδίας εὐχόμεθα. ὅπως ἀπολαύση ἤδη καὶ τοὺς καρποὺς τῶν πολυετῶν κόπων καὶ θυσιῶν του.

ΛΥΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜ. ΑΣΚΗΣΕΩΝ

16ου τεύχους.

14. Τὸ σιγᾶν τὴν ἀλήθειαν χρυσὸν ἐστὶν θάπτειν.
 45. Αἱ περιπέτειαι ἀνωφελεῖς δὲν εἶνε.
 46 Πάντες πᾶν ἐχάρισαν πλὴν ἐμοῦ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

47. Γοῖφος.

Τὸ ΑΑ κύων Π_λῆρες S τί λερῶν.

48. Γοῖφος.

$\frac{\text{Εχ} \epsilon \iota}{\text{οΚ}}$ Ἰὸν πόλον 4 ποδῶν

49. Φύρον - Μιγδον.

Δοσει - Μοταρνητας

50. Ἐλπιτοσύμφωνον.

Ο — ιαο — ευεση — εις — η — αωσηο —

Π.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ καθυστεροῦντες ἔτι συνδρομὰς τῆς «Φύσεως» ὅπως εὐαρεστοῦμενοι, ἀποστείλωσιν ἡμῖν ταύτας συντόμως, καθόσον θέλομεν διακόψει ἐν ἐναντίῳ περιπτώσει τὴν περαιτέρω ἀποστολὴν τῶν τευχῶν. Ἐλπίζομεν, ὅτι οὗτοι ἀναλογιζόμενοι τὸ δίκαιον καὶ τὰς δαπάνας ἡμῶν θέλουσι σπεύσει, χωρὶς νὰ ἀναμεινώσι καὶ ἰδιαιτέραν εἰδοποίησίν μας.

Ἡ Διεύθυνσις

ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ΔΙΑΓΝΩΣΙΣ

Μεγάλαν ἐκδούλευσιν θέλομεν παρέχει ἐφεξῆς τοῖς ἡμετέροις συνδρομηταῖς διὰ τῆς ἀποκαλύψεως παντὶ βουλομένῳ τῆς προσωπικῆς ιδιοτικῆς του, ἢ τοῦ χαρακτῆρος του, προσόντων καὶ ἐλαττωμάτων του, πρὸς μελέτην καὶ ὁδηγίαν τῶν πράξεων του ἐν τῷ παρόντι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἐπὶ τῇ βάσει προσφάτου, εἰ δυνατόν, φωτογραφίας, ἀποστελλόμενης ἡμῖν μετὰ σημειώσεως ἀκριβοῦς ὅπσθεν αὐτῆς τοῦ ὀνόματος, ἐπαγγέλματος, ἡλικίας, γάμου καὶ τόπου διαμονῆς.

Ἡδὴ ἀποστολὴ φωτογραφίας θέλει συνοδύεσθαι καὶ ὑπὸ 5 δραχμῶν, δι' ἔξοδα τῆς σχετικῆς ὑπαρξείας.

Ἡ Διεύθυνσις

ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τῆς «Φύσεως» προσηχῶς ἐκδίδεται τὸ ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ, ὁπλαδὴ ὁ ΟΔΗΓΟΣ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ὅστις θὰ περιέχῃ τὰς Διευθύνσεις τῶν Ἱατρῶν μετὰ τῶν εἰκόνων αὐτῶν καὶ τοῦ κλάδου εἰς ὃν ἐπιδίδονται, οὕτως ὥστε πᾶς ξενὸς ἢ ἐντόπιος ἀνατρέχων εἰς αὐτόν, νὰ εὐρίσκῃ πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν, πρὸς ἀνιῶσειν τοῦ ἱατροῦ του, χωρὶς νὰ ἐρωτᾷ τὸν τυγχόντα καὶ μὴ γνωρίζοντα ἐπ' ἀκριβῶς τὸν εἰδικὸν ἱατρὸν ἐκάστου νοσήματος καὶ τὴν κατοικίαν αὐτοῦ. Τὸ Ἱατρικὸν τοῦτο ΛΕΥΚΩΜΑ ἔσεται μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδος του καὶ θὰ κυκλοφορῆσῃ παντοῦ καὶ εἰς ὅλα τὰ Κέντρα, ἐν χρυσοδέτῳ τεύχει.

Παρακαλοῦνται ἐπομένως ὅσοι ἐκ τῶν ἱατρῶν ἐλάβον τὴν σχετικὴν τῆς ἐκδόσεως του ἀγγελίαν καὶ δὲν ἀπεστείλαν ἔτι ἡμῖν τὰς δεούσας πληροφορίες, ὅπως εὐαρεστοῦμενοι ἀποστείλωσιν ἡμῖν ταύτας πρὸς ἀποφυγὴν παραπόνων, ἂν δὲν συμπεριληφθῶσιν ἐν τῷ ἀπαραίτητῳ δι' αὐτοὺς ΛΕΥΚΩΜΑΤΙ τούτῳ.

Γραφεῖα «Φύσεως» ὁδὸς Κοραῆ ἀριθ. 5.

ΤΟΜΟΙ ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΙ

«ΦΥΣΕΩΣ» ΚΑΙ «ΠΑΝΟΡΑΜΑΤΟΣ»

Χρυσόδετοι τόμοι τῆς «Φύσεως» προηγουμένων εἰδῶν ὡς καὶ τοῦ «Πανοράματος» δεδεμένου μετὰ 280 εἰκόνων, ὑπάρχουν ἐν τοῖς Γραφείοις ἡμῶν καὶ ἀποστέλλονται ἐλεύθεροι ταχυδρομικῶν τελῶν παντὶ προαποστέλλοντι τὸ ἀντίτιμον, ἢ τοῖς φρ. 15 δι' ἕκαστον τόμον τῆς «Φύσεως» καὶ φρ. 12 διὰ τὸ «Πανόγραμμα».

Διεύθυνσις Κύριον

Φ. Πρίντεζην

Διευθυντὴν τῆς «Φύσεως»

Εἰς Ἀθήνας

ΦΩΤΟΖΙΓΚΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΚΑΙ ΓΡΑΦΕΙΑ «ΦΥΣΕΩΣ»,

Κατασκευάζονται ζιγκογραφικαὶ (clichés) καὶ προβολεῖς κῆθημερῶν.

Ἐγγράφονται ἐν αὐτῷ συνδρομηταὶ εἰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ. Ὁσκότως

Ἐισπράττονται ἀποδείξεις καὶ λογαριασμοί.

Ἀποστέλλονται ταχ. δέματα εἰς Αἴγυπτον.

Πωλοῦνται καὶ μισθοῦνται κλισέ διὰ περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδας εἰς συμφερούσας τιμὰς.

Φωτογράφοις οἰουδήποτε ἀντικειμένου,

Ἐμφανίσεις καὶ ἐκτυπώσεις φωτογραφικῶν ἐρασιτεχνῶν (amateurs).

Προμηθεύονται διάφορα βιβλία, συγγράμματα καὶ ἀντικείμενα.

Γίνονται δεκταὶ καὶ ἀντιπροσωπεῖται.

Γραφεῖα : Ἀδελφοὶ Πρίντεζην

(Ὁδὸς Κοραῆ ἀριθ. 5.)